

Eventualitet enten midlertidig eller for bestandig at ordne Sagen ved de alt bestaaende Hjælpekasser. Jeg gør opmærksom paa, at der er et Forhold, som jeg tror, det bliver overordentlig vanskeligt at komme ud over, naar man tænker sig den Mulighed at ordne den her behandlede Sag ved en forøget Inddragning under Hjælpekasserne af de Enker, der enten ere faldne eller ville falde ind under Fattigvæsenet, og det er den Omstændighed, at Hjælpekassernes Bestyrelse nærer en vis Ængstelse for at drage alle de Enker med Børn, der ikke ere forsørgelsesberettigede i Opholdskommunen, ind under Kassen, fordi de ikke faa noget refunderet af det, der paa denne Maade bliver ydet. Man gør den Betragtning gældende, at herved i Virkeligheden de Midler, som Kommunen har stillet til Raadighed for sine egne forsørgelsesberettigede, i meget høj Grad ville gaa til Understøttelse af Enker med Børn, der ere forsørgelsesberettigede andetsteds, og det vil sige, at de komme til at bære den en anden Kommune i Henhold til Lovgivningen retmæssigt paahvilende Byrde. Jeg tror, det er en Vanskelighed, som man ikke har saa let ved at komme ud over, og som vi i hvert Fald skulle regne med, naar Talen er om enten en midlertidig eller en stedsevarende Ordning. Jeg har nemlig mine Betæneligheder ved at føje Retten til Refusion for Hjælpekasserne ind i den gældende Lov om Hjælpekasser. Det hører i Virkeligheden ikke med i hele det til Grund for Hjælpekasserne liggende Princip at indføre de Refusionsregler, som vi have for Fattighjælp.

I Forbindelse med, hvad jeg her har sagt, kunde jeg svare paa det Spørgsmaal, som blev rettet til mig af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (H. Rasmussen), der havde hørt nogle Udtalelser i det andet Ting, antagelig af Konseilspræsidenten, der maatte møde paa mine Vegne i Landstinget, da jeg selv skulde være til Stede hernede. Jeg har ikke hørt dem og kan ikke udtale mig derom, men det ærede Medlem ønskede at vide, om jeg var forberedt paa eller havde tænkt paa at forandre et af min Forgænger udstedt Cirkulære vedrørende Hjælpekassernes Ret til at overtage Enkernes Forsørgelse, naar de paagældende tidligere havde hørt under Fattigvæsenet. Det har jeg ikke tænkt, men jeg er paa den anden Side ikke i Tvivl om, at dette ligger udenfor, hvad man havde tænkt sig med Hensyn til Hjælpekasserne. Man har tænkt

sig disse — og det anser jeg for det rigtigste — som Kasser, hvoraf der ydes midlertidig Hjælp, men ikke Kasser, hvoraf der ydes faste Understøttelser. Jeg vil nødig have, at Alimentationsbidrag til Børn, der blive fader- eller moderløse — det tillod jeg mig, da jeg første Gang havde Ordet, at udtale — skal udbetales af Hjælpekasserne, for det vilde være at give disse en Opgave, som de med deres Midler i Virkeligheden ikke kunne have, den nemlig Aar efter Aar fra et Barns 3die eller 4de Aar eller det Tidspunkt, hvor Faderen eller Moderen maatte dø, og indtil det 15de eller 18de Aar, eller hvad Tid man maatte bestemme, at yde faste Bidrag. Noget andet er, at Hjælpekasserne, indtil man naar til en anden Ordning, i saa stor Udstrækning som muligt yde Hjælp hvor der trænges til den, og jeg sætter Pris paa, at man netop har gjort dette.

Til Slutning skal jeg sige til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen), at det Forhold, han omtalte, vedrører en Lov, der hører ind under min Kollega Justitsministeren, hvorfor jeg selvfølgelig alene af den Grund ikke skal omtale det nærmere, men blot sige, at for saa vidt han maatte have Ret i — hvad jeg ikke tør udtale mig om —, at der er noget uklart i den paagældende Lov, der medfører, at den kan forstaaes forskelligt — saadan forstod jeg det ærede Medlem —, saa vilde det dog være rigtigere at gøre det klart i den paagældende Lov, fremfor at sætte en Bestemmelse ind i den her paatænkte Lov, som gik ud paa, at hvis de forlattede Hustruer efter en truffen Afgørelse ikke kom ind under den paagældende Lov, kunde man faa dem ind under denne Lov. Det vilde være bedre at rette den paagældende Lov saaledes, at det omtalte Forhold blev klart. Men jeg skal gerne henlede min Kollega Justitsministerens Opmærksomhed paa de Forhold, det ærede Medlem har omtalt. Jeg vil henstille, at det ærede Medlem lader sig nøje dermed og ikke forlanger, at vi paa det foreliggende Lovforslag skulle foretage Rettelser med Hensyn til Forhold, der efter min Mening ikke høre hjemme her, men bør foretages paa den Lov, som i sin Tid er bleven vedtagen. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man den Gang mente at ville hjælpe ogsaa de forlattede Hustruer ved at give dem Ret til at faa Underholdsbidrag til deres Børn.

Jeg tror hermed at have omtalt de